

Publicerad 2011-11-14 21:53 av Ingela Svenson

sitta på en stol

någon gång skulle jag vilja sitta på en stol. vid ett bord och vara människa, utan tomhet i glaset. med riklig glädje. med goda hälsosamma portioner på mina tallrikar och vänner. utan begränsningar eller ensamhet i kaffekopparna.

så håller jag åter min vanmakt över tingen

den som kan sitta på en stol. har vunnit kampen mot. den totala galenskapen. konformitet är att vara vid god kon-form. att sitta stilla på en stol. le vid rätt. tillfällen. så många tillfällen som gått förbi min dörr, i små tåg av vandrare har de gått med normaliteter i en shoppingvagn. man kan inte sträva emot. eller ta upp striden. mot normaliteterna.

dess motsats är abnormiteterna. det är jag.

i ett bo av sömnlösa nätter. inrullad i en filt, längtandes efter tröst. tröstlös. det är från det läget man sträcker ut händerna. försöker nå. men man når inte upp. från golvet är det långt till taket.

hur man sträcker på sig. visa mig det, visa hur man avtäcker det dolda.

så går jag, reser mig i regn, längs med glansiga trottoarer som sveper fram över marken, mina fötter, stegen, öppna vida och framåt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ingela Svenson med Poeter.se id #29619 innehar upphovsrätten